

- Tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1258/1999, idet den anfægtede beslutning anvender disse bestemmelser på en situation, som ikke foreligger, henset til utilstrækkeligheden af de uregelmæssigheder, som Kommissionen har konstateret.
- Tilsidesættelse af artikel 2 i forordning nr. 1258/1999, og af retningslinjerne for beregning af de finansielle følger ved udarbejdelsen af beslutningen om regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen.

- (¹) Kommissionen forordning (EF) nr. 1663/95 af 7.7.1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 729/70, for så vidt angår proceduren for regnskabsafslutning for EUGFL, Garantisektionen (EFT L 158 af 8.7.1995, s. 6).
- (²) Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21.4.1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 94 af 28.4.1970, s. 13).
- (³) Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160 af 26.6.1999, s. 103).

Appel iværksat den 6. marts 2008 af Luigi Marcuccio til prøvelse af kendelse afsagt den 14. december 2007 af Personaleretten i sag F-21/07, Marcuccio mod Kommissionen

(Sag T-114/08 P)

(2008/C 107/69)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Luigi Marcuccio (Tricase, Italien) (ved advokat G. Cipressa)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

Under alle omstændigheder:

- Den appellerede kendelse ophæves fuldstændigt og uden undtagelse.
- Det fastslås, at appellanten havde anlagt sagen i første instans inden for fristen.

- Det fastslås, at sagen skulle have været antaget til realitetsbehandling i første instans.

Principal:

- Appellanten gives fuldt ud medhold i sin påstand i første instans.
- Indstævnte tilpligtes at betale appellants sagsomkostninger for førsteinstansen og under appelsagen.

Subsidiært:

- Sagen hjemvises til fornyet behandling af Personaleretten i en ændret sammensætning.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør følgende anbringender gældende til støtte for sit søgsmål:

1. Total mangel på begrundelse i relation til sammenblandingen af begrebet materialisering af den begivenhed, der forvolder den skade, der er nævnt i artikel 288 EF, stk. 1, andet afsnit (tidligere EF-traktatens artikel 215), og selve begrebet skade.
2. Tilsidesættelse af artikel 288 EF, af artikel 46, stk. 1, i statuttet for Domstolen, af artikel 90 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber (herefter vedtægten), af retssikkerhedsprincippet, af princippet om retsbeskyttelse og af retten til en retfærdig proces.
3. Fejlagtig, falsk og urimelig fortolkning og anvendelse af begrebet begyndelsestidspunkt eller af dags dato ved fastsættelsen af den rimelige frist for anlæggelse af en sag i henhold til artikel 288 EF.
4. Total mangel på begrundelse også for den totalt mangelfulde oplysning af sagen samt tilsidesættelse af vedtægten artikel 90 og af de relevante grundlæggende retsprinsipper i relation til vurderingen af udløbet af fristen for sagsanlæg i henhold til artikel 288 EF.
5. Total mangel på begrundelse med hensyn til appellants angiveligt sene sagsanlæg i henhold til artikel 288 EF.
6. Tilsidesættelse af artikel 235 EF og artikel 288 EF med hensyn til Fællesskabets retsinstansers kompetence inden for rammerne af et erstatningssøgsmål, og umotiveret, vilkårlig og ulogisk udlægning af den relevante retspraksis.
7. Tilsidesættelse af bestemmelserne om en retfærdig proces, navnlig for så vidt angår dem, der er fastsat i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.